

κνόν, και συνωθεῖτο, ὡς ὑπὸ ἐλαφρᾶς πνοῆς ἀπωθούμενον, πρὸ τῶν σκιερῶν ὑελωμάτων τῆς Ἀλάμβρας.

* *

Τὸ πρῶτον θέαμα, οἶνοι τὸ προανάκρουσμα, ἐξετυλίσσεται πρὸ τῆς θυρίδος τῶν εἰσιτηρίων. Ἐκεῖ νεαροὶ σύζυγοι ἐγκαταλείποντες πρὸς στιγμὴν τὰς προσφιλεῖς των, ἐπέσπευδον νὰ ἐξωθήσωσιν ἀλλήλους ὅπως παραλάβωσιν ἐγκαιρώτερον τὰ εἰσητήριά των καὶ ἐπανεύρωσι ταχύτερον τὰ ποθητά των ἡμίση· ἀνυπόμονοι νεανίαι, ἴσως κατὰ πρῶτον μέλλοντες νὰ ἴδωσι μελόδραμα, διηνοίγον ἀπειλητικοὶ καὶ ἀπρόσεκτοι διὰ τῶν ἀγκῶνων των δρόμον, ὅπως προφθάσωσι νὰ εἰσέλθωσιν αὐτοὶ πρῶτοι εἰς τὰς μαγικὰς πύλας τῆς Ἀλάμβρας· καὶ δεῖλαι τέλος παρθένοι παραμερίζουσαι, μεθ' ὅλην τὴν μεθυστικὴν ἀπόλαυσιν, εἰς τὴν ἀφῆν ἡπροσέκτου τινος χειρὸς ἐπὶ τοῦ ἀβροῦ των βραχίονος, ὑπεχώρουν ὁλοὲν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐξωθούμεναι οὕτως ὡς λέμβοι ὑπὸ τῆς ἐλαφρᾶς ριπῆς των κυμάτων· ἀκριβῆς ἀπεικόνισις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλλήνος, ζηλοτύπου, ἀνυπομόνου καὶ ζωηροῦ.

Ἦτο μία ἐκ τῶν σκηνῶν ἐκείνων τῶν συνήθων, τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ τις πρὸ πάντων περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ἐκεῖ ἐξῶθεν τοῦ ταχυδρομείου, ὑπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνοίγεται μετὰ προσδοκωμένου κρακισμοῦ ἡ θυρὶς καὶ χεῖμαρρος χειρῶν, ὀνομάτων καὶ φωνῶν κατακλύζει τὴν μικρὰν ξυλίνην ὁπλὴν τοῦ καταπλήκτου ταχυδρόμου.

Καὶ ὅταν ἡ σοβαρὰ αὕτη καὶ κινδυνώδεις ὑπόθεσις ἐτελείωσεν, ὅταν μὲ τὸ εἰσητήριον ἦδη εἰς χεῖρας ἐβαίνειτε πρὸς τὸ κυκλοτερές, ὡς ἀνέμη, χίασμα τῆς εἰσόδου, βέβαιον ὅτι τὰ δεῖνὰ τοῦ καθαρτηρίου ἐτελείωσαν πλέον διὰ σᾶς, καὶ ὅτι αἱ πύλαι τοῦ παραδείσου σας ἦσαν ἀνοικταί, τότε νέον πάλιν θέαμα ἐνητένιζεν αἰφνης ὁ ὀφθαλμὸς σας, καὶ νέαι σκέψεις· καὶ φόβοι σᾶς κατελάμβανον περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ὀνειρευθέντων σχεδίων σας, καὶ τῆς ὑποθεθείσης πρὸς στιγμὴν λήξεως τῶν βασάνων σας.

Καθ' ὅλην τὴν κυκλοτερῆ ἔκτασιν τῆς πλατείας, ἀπ' αὐτῆς τῆς εἰσόδου μέχρι τῆς τελευταίας ἐκεῖ πέραν γωνίας, ἐνθα τὰ ἀντικείμενα ἔχοντο ἐν τῇ σκιᾷ, πυκνὸν στενοχωρούμενον καὶ σχεδὸν ἐστιβαγμένον πλῆθος θεατῶν ἐκύμαινε μετὰ σιγανοῦ μορμυρισμοῦ, ὡς μακρὰ ἔκτασις καλαμώνων ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου.

Καὶ ἔπρεπε νὰ ὠθησθῆτε καὶ νὰ ὠθήσητε, νὰ σπρώξητε διὰ τοῦ ἀγκῶνος καὶ νὰ σπρωχθῆτε, νὰ παραμερίσητε, ἐάν ἦτθε μόνος, καὶ νὰ παραμερίσητε ἄλλους· ἐάν ἐφέρετε εἰς τὸ πλευρόν σας προνομιοῦχόν τινα ἄγγελον, νὰ παρακαλέσητε καὶ νὰ παρακληθῆτε, νὰ ζητήσητε συγγνώμην καὶ νὰ συγχωρήσητε, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ κοπιάσητε, ν' ἀγωνισθῆτε, νὰ ὑποφέρητε διὰ νὰ καταντήσητε εἰς μεμονωμένην τινὰ γωνίαν ὁρθος, ἡ τὸ πολὺ μετὰ μιᾶς καθέκλας τῆς ὁποίας τὸ ἐρεῖσινωτον, τὸ φυσικώτερον ἦτο νὰ ἔλειπε. Ὅλη ἡ ἄλλη ἔκτασις, ὅλα τὰ ἄλλα· θρανία, καθέκλαι, ἀνάκλιντρα καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ μαρμάριναι τράπεζαι ἦσαν κατεيلημέναι ἀπὸ παιδία, ἄνδρας, κορσιδας, κυρίας καὶ γέροντας. Οὕτε ἐν βῆμα ἀνευ καθίσματος, οὔτε μία γωνία ἀνευ θεατοῦ. Καὶ ἐν τῷ πυκνῷ ἐκείνῳ συνωθισμῷ, αἱ πνοαί, αἵτινες ἐξήρχοντο θερμαὶ τῶν χειλέων, τὰ μῦρα τὰ ὅποια ἀφηνεν ὀπισθὲν τῆς ἐκάστη ἐσθῆς, καὶ ἡ σαρκώδης ὁσμὴ, ἥτις ἐξήρχετο ἐκ τῶτων περιδῶρων σωμάτων, ἀπετέλει χλιαρὰν καὶ εὐάρεστον ἀτμοσφαῖραν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ ἀγωνία ἐξεμυδνέζετο, καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἀσφυξία θὰ ἦτο ὑποφερτή.

Ἦτο μαγικὸν πολὺ θέαμα νὰ βλέπη τις ἐνώπιόν του, ὡς ἐν εὐπρεπῶς ζωντανῷ μωσαϊκῷ ἐδῶ μίαν κυανὴν ἐσθῆτα

ἐν χαρίεντι συμπλέγματι μετὰ λευκῆς τινος ταινίας ἡ μικροῦ εὐωδιάζοντος ρόδου ἐπάνω τοῦ στήθους· ἐκεῖ μεταξὺν τινὰ περιβολὴν μὲ ἐλαφρὰς διακυμάνσεις πυκνῶν καὶ λεπτοτάτων τριχάπτων· καὶ πλησίον λευκοενδυμένην τινὰ Νηρηίδα μὲ τὰς ἀβρὰς καὶ περικαλλεῖς καμπυλότητας τοῦ σώματος, αἵτινες διαγραφόμεναι πλαστικώτατα ὑπὸ τὰς μυρίας ἐκείνας διαπτύξεις τῆς ἐσθῆτος, δὲν ἀφίνουσι οὐδὲν μέλος ἀστόλιστον, οὐδεμίαν ἀπαλότητα κεκρυμμένην, ἀπαρτηρήτον. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὴν αἴγλην τοῦ φωταερίου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὰ μέλη προσλαμβάνουσι προκλητικὴν τινὰ καὶ ζωντανὴν πλαστικότητα καὶ αἱ μορφαὶ ζωηρὰν καὶ ἀπατώσαν ἐκλυσιχτικότητα . . .

Ἐκεῖνα τὰ ἡδυμελῆ σώματα μὲ τὰς φιλαρέστους ἐρωτοτροπίας των· ἐκεῖνοι οἱ ἀπαστράπτοντες συναντώμενοι καὶ σελαγούντες ὀφθαλμοί· ἐκεῖνα τὰ ἐλαφρὰ ριπίσματα τῶν ριπιδίων, ἅτινα προσέκλινον δεῖλὰ—δεῖλὰ, δίκην ἔραστῶν, ἐπαιτοῦντα φιλήματα ἀπὸ τῶν κοραλλίνων ἐκείνων χειλέων· ἐκεῖνοι οἱ πτεροστόλιστοι πέτασοι, οἵτινες ριπιζόμενοι ἡρέμα ὑπὸ τῆς αὔρας, προσέψαυον μετὰ παρθενικῆς· δειλίας τὰς ροδαλὰς παρεῖας τῆς ὑπ' αὐτοὺς μορφῆς· καὶ ἐκεῖνα τὰ ψάθινα τέλος πιλίδια, ἅτινα θελκτικὰ καὶ κατὰμεστα ρόδων προσωμοιάζον μικροῦς τεχνικωτάτους καλαθίσκους στολισμένους μὲ ἄλθη, ὅλα αὐτὰ ἀπετέλουν ζωντανὴν καὶ γραφικὴν τινὰ εἰκόνα, καὶ δὲν ἐγνώριζες ἐὰν ὤφειλες νὰ ἐντείνῃς τὴν προσοχὴν σου μάλλον ἐπὶ τῆς μεγάλῃς ἐκείνης καὶ πραγματικῆς σκηνῆς ἥτις διηνοίγετο πρὸ τῶν ὀμμάτων σου, ἢ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, τῆς ὁποίας ἡ αὐλαία πρὸ ὀλίγου ἀνυψοῦτο . . .

Αὐτὰ εἶνε τὰ οὐσιώδη μιᾶς παραστάσεως· ἡ παράστασις εἶνε τι δευτερεύον καὶ περὶ τοῦ δευτερεύοντος αὐτοῦ περιορίζομαι μόνον νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἦτο πλήρης, ἔκτακτος.

Ὅτε δὲ, περὶ τὴν ἡμίσειαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, τὸ πλῆθος ἡζιώνετο ἀθρόον τῶν κιγκλιωτῶν θυρῶν τοῦ θεάτρου, ὑπὸ τὸν ἐλαφρὸν ψίθυρον τῶν συρομένων ἐσθῆτων καὶ τὸ ἀμυδρὸν ἄσμα τὸ ὅποιον, ὡς ἡχώ, ἐφέρετο ἐπὶ τῶν στομάτων, γενικὴ εὐχαρίστησις διεγράφετο ἐφ' ὅλων τῶν προσώπων, ἐνῷ ἐξῶ, ἐπὶ τῶν τελευταίων τῆς προκυμίας πετρῶν, ἐκεῖ ὅπου τὸ κύμα ἔρχεται νὰ θραυσθῇ μετὰ σιγανοῦ ψιθυρισμοῦ, παρεκάθητο ἀκόμη οἱ ἐναπομείναντες τελευταῖοι περιπατηταί, καὶ ἐκεῖ, ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς Concordia, ἤκουετο τὸ ἡδυπαθὲς ἄσμα τοῦ ἀνατολίτου ψαλμοῦ . . .

Ὁ Συμπληρωτὸς

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἅτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς ἑκάτον ἀντίτυπα τιμῶνται φρ. δύο.

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ Μη Χάρεσαι : 64, 101, 110 μέχρι 130, 138, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431 νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.